

OP DE PIJP MET....

Even pauze. Even op de pijp. Bakkie doen, praatje maken. Met en over bijzondere Westlanders. Westlanders met een verhaal. Over Westlandse waarden, en over heden, verleden en toekomst.

Tekst: Esdor van Elten - Foto's: Ton van Zeijl
'Op de pijp met....' is naar een idee van Peter en Ton van Zeijl

Deze keer praten we met:

Fred van Geffen

De bibliotheek achterhaald? Welnee. Niet als je het aan Fred van Geffen (69) vraagt. Na zijn vroegpensioenering zette hij zich in voor allerlei maatschappelijke doelen, waaronder School's Cool en Bibliotheek Westland. Een bibliotheek in beweging: "Het is meer dan een boek lenen. Het is een ontmoetingsplek voor mensen." Fred woont met zijn vrouw Wil in 's-Gravenzande. Samen hebben zij drie kinderen en vier kleindochters.

Pak je zelf ook wel eens een boek?

Ja, natuurlijk. Ik ben een echte thriller-fan. Met name Scandinavische thrillers. Die haal ik overigens niet zo vaak uit de bibliotheek. Ik wil ze liever zelf hebben. Ik geef ook graag een boek cadeau. Als we verblijd worden met een geboortekaartje krijgen ze van ons dus geen kleertjes, maar een boek. En ik ga regelmatig met mijn kleinkinderen een boek uitzoeken bij Vingerling. Uiteraard ben ik wel lid van de bibliotheek. Maar daar haal ik vaak films. Ik ben zelf met de bieb grootgebracht en ik vind lezen enorm belangrijk.

Waar ben je opgegroeid?

Ik ben geboren en getogen in Utrecht. In een gezin van vijf. Ik heb nog twee broers en twee zussen. Ons gezin was streng katholiek, vooral vanwege mijn vader. Ik zat ook bij de fraters op school. En vaak naar de kerk. Mijn vader zat in het directieteam van een metaalhandel. Altijd tiptop gekleed en een strenge man, ook voor zichzelf. Hij drukte dus wel een stempel op mijn jeugd. Pas toen ik Wil leerde kennen veranderde dat. Zij komt van de boerderij en was een stuk vrijer opgevoed. Maar wel volgens het principe: 's avonds een meid, 's ochtends een meid. Zo hebben wij onze kinderen later ook opgevoed en dat hebben ze zeer gewaar-

deerd.

Hoe heb je Wil leren kennen?

Ik ontmoette haar bij de Vivo, een supermarkt, waar ik inkopen deed voor een evenement van de jongerenvereniging. We raakten aan de praat en ik zei: 'kom ook'. Ze kon niet zoiets. Maar daar nam ik geen genoegen mee. De volgende dag heb ik het telefoonboek gepakt en ben één voor één de Verkerken af gaan bellen tot ik haar gevonden had. En nu zijn we alweer 44 jaar getrouwd.

En hoe ben je in het Westland beland?

Vanwege mijn werk. Als kind wilde ik altijd het onderwijs in. Liefst iets met sport, want dat is altijd belangrijk voor me geweest. Maar mijn vader wilde mij de boekhoudkant op hebben. Ik heb ook een opleiding daarvoor gedaan, maar echt een succes was dat niet. Mijn eerste baan was een administratieve functie bij de Steenkolen Handels Vereniging. Later ging ik bij particulieren langs om het peil in hun olietank te controleren. Dat was nog in de tijd dat er thuis veel olie gestookt werd. Leuk werk, want je kwam bij mensen thuis. Daarna werd ik vertegenwoordiger bij een bandenonderneming. Behalve zogenaamde 'coverbanden' (banden die zijn voorzien van een nieuwe laag rubber - EvE), verkocht die ook stalmatten. De ligboxstallen kwamen toen op. Ik kwam dus veel bij coöperaties van boeren over de vloer. Een leuke tijd. Het werk gaf me veel vrijheid. In 1978 was ik echter weer op zoek naar iets anders en toen ben ik in de volkshuisvesting terecht gekomen. In die sector kreeg ik in 1986 een baan aangeboden in Den Haag Zuid-West. Omdat ik in de buurt wilde wonen zijn we naar huizen in de omgeving gaan kijken. We hebben alle Westlandse kernen bezocht. We kwamen hier op een vrijdag. Het was koop-

avond, er was een orkestje, het was gezellig. "Hier willen we wel wonen", besloten we toen. Bovendien was de afstand van mijn huis naar kantoor zodanig dat ik één keer per week kon hardlopen van huis naar werk. Dat was ook een passie van mij. Ik ben tot 2010 in de volkshuisvesting blijven werken. Van 2000 tot 2005 was ik directeur van Vestia Makelaardij en daarna tot mijn vroegpensioen directeur van Vestia Ypenburg/ Nootdorp.

In 2010 had je je handen vrij...

Ja. Om te voorkomen dat ik in het beruchte 'zwarte gat' zou vallen was ik in 2009 al begonnen met een mentor cursus bij Stichting Mee. Ik wilde graag 1 op 1 iets voor mensen doen. In datzelfde jaar werd ik ook lid van de Raad van Toezicht van Bibliotheek Westland. In 2010 heb ik iemand begeleid bij 'De Kreek' en in 2011 ben ik betrokken geraakt bij School's Cool. Ik ben aan mijn tiende leerling toe en ben zelf mentor voor de mentoren en achtervang van Peter, de coördinator van School's Cool Westland. Het is echt iets waar ik mijn ei in kwijt kan. Kinderen door hun schooljaar helpen. Inmiddels ben ik al meerdere keren uitgenodigd bij de diploma-uitreiking van één van 'mijn' mentorkinderen. Dan zie je dus dat iemand goed terecht komt, mede met jouw hulp. Dat is prachtig. En nodig. En het gekke is: iedereen vindt het normaal dat we er zijn. Maar ik vind het niet normaal dat we dan overall om geld moeten leuren om er te kunnen zijn. Dat is zonde van de tijd.

Je had dus meteen je handen vol...

Ik heb het nooit als last ervaren. Ik werk nu eenmaal graag met mensen. Ik ben een motivator en een stimulator. En je krijgt er ook echt iets voor terug.

Wat doet de Raad van Toezicht van Bibliotheek Westland?

Wij zijn op de achtergrond betrokken en onze voornaamste zorg is de continuïteit van de organisatie. Dat betekent dat we niet alleen financieel meekijken, door bijvoorbeeld de jaarrekening

en de begroting te beoordelen, maar ook dat we strategisch meedenken over de toekomst.

Is de bibliotheek dan niet achterhaald?

Welnee! De bibliotheek is springlevend. Pak een lokale krant en zie hoe vaak de bibliotheek genoemd wordt, en op hoeveel verschillende terreinen. Maar haar karakter is wel veranderd. De focus ligt allang niet meer op het uitlenen van boeken alleen. Er is natuurlijk de Bibliotheekwet, die onder andere zegt dat bibliotheken een

voor mensen is. Een plek ook waar je jezelf kunt verrijken: door het aanbieden van leesbevordering, mediawijsheid en informatievoorziening. En je ziet dat het werkt. Afgelopen jaar hadden de Westlandse bibliotheken meer dan een half miljoen bezoekers!

De bibliotheek heeft dus toekomst...

Nut en noodzaak van de bibliotheek staan niet ter discussie. Ook jongeren komen naar de bieb als er iets interessants voor hen te vinden is. Dat heeft het Bieblab al

rol spelen als warenhuis van kennis en informatie, centrum voor ontwikkeling en educatie, inspiratiebron voor lezen en literatuur, encyclopedie van kunst en cultuur én podium voor ontmoeting en debat. Bibliotheek Westland vult dat in door drie programmaliën: het ondersteunen van Westlanders in basisvaardigheden. Daar is onder andere het Taalhuis en het taalmaatjesproject uit voortgekomen. Denk je in: 16.000 Westlanders hebben moeite met lezen, schrijven, rekenen of het gebruik van moderne media. Daar moet écht iets aan gedaan worden, want je loopt een achterstand op die je niet meer inhaalt en waardoor je serieuze problemen kunt krijgen. Een tweede programmaliën is het motiveren van 'leven lang leren' waarvan het Bieblab dat onlangs in de bibliotheek van 's-Gravenzande is geopend een mooi voorbeeld is, en het stimuleren van 'kennis maken en delen', met onder andere KBO Monster. Centraal staat eigenlijk steeds dat de bibliotheek een ontmoetingsplek

bewezen. Dat zat meteen volgeboekt. Het gevaar zit 'm niet in gebrek aan belangstelling, het is meer de vraag of we de bibliotheken kunnen blijven runnen. Momenteel hebben we 37 mensen in dienst op 17 officiële formatieplaatsen. Capabele mensen die goed opgeleid zijn en zich blijven ontwikkelen, want het vak verandert. Maar daarnaast hebben we ruim 180 vrijwilligers! Die zijn dus enorm belangrijk. Overigens niet alleen hier, maar in alle sectoren. Nederland en het Westland draaien op vrijwilligers. Valt dat weg, dan valt het Westland weg. Maar vrijwilligerswerk staat onder druk want mensen hebben het steeds drukker. Dat is dus echt een zorg voor de toekomst.

En hoe ziet jouw vrijwilligerstoekomst er uit?

Per 1 januari stop ik binnen de Raad van Toezicht van Bibliotheek Westland. En dan ga ik nadenken over een nieuwe activiteit. Taalmaatje ligt voor de hand, maar misschien komen er ook nog wel andere dingen op mijn pad!

